

τις πιτρόπους του ἡγου τὸ μισὲρ Χρυσῆν Φρανκόπουλο καὶ μισὲρ Ἰάκουμο Μαλα-
τέ / στα τὸ ὁποῖο κατώγιν καθὼς εὐρίσκεται ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίδειν καὶ πα / ρα-
δίδει τον τῆς ἄνωθεν κερά Σοφιανῆς μὲ ὅλα του τα δικαιώματα καὶ μὲ πᾶσαν / του
ποσσέσον νὰ τὸ κάμην ὡς θέλιν καὶ βούλεται ὡς σπίτιν ἐδικόν της καὶ ἀλλαξίαν /
της καὶ διὰ κανένα καιρὸν ὅπου νὰ ἤθελε εὐρεθῆν τινὰς νὰ τῆς δώσῃν πείρα / ξιν
ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν κατώγιν ὁμπλιγάρεται ὁ ἄνωθεν μα(σ)-
/ τρὸ Γεώργης αὐτὸς καὶ τὰ καλὰ του νὰν τὴν ἐμαντινιέρην καὶ νὰ τὴν ἐντεφεντέρην
/ εἰς πᾶσαν ἐνάντιον καὶ τὰ ἐξῆς. Τὰ ὁποῖα ἄνωθεν σπίτια ἐβάλασιν τὰ ἄ / νωθεν
μέρην δύο ἀποκοφτάδες καὶ ἐπήγασιν καὶ ἐποκόψανσιν τα καὶ ἐβάλα / σιν τὸ ἄνω-
θεν κατώγιν τοῦ μαστρὸ Γεώργην ρεάλια δέκα τέσσεραν καὶ τὰ / ἄνωθεν σπίτια
τῆς κερά Σοφιανῆς τὰ ἐποκόψασιν ρεάλια δεκάξε / [ἡγου] νούμερο 16/ οἱ ὁποῖοι
ἀποκοπτάδες εἰσὶν ὁ μαστρὸ Ἰωάννης τοῦ Γουλιαρμῆ καὶ ὁ μαστρὸ Γε / [ώργης]
τοῦ Γιακουμῆ. Λοιπὸν ἔχει νὰ στρέψῃν ὁ μαστρὸ Γεώργης τῆς κερά Σοφιανῆς /
ρεάλια δύο κατὰ τὴν ἀποκοπὴ λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν ἐπειδὴ καὶ ἡ κολληταράνισ-
σαν / ἡγου τῆς Κατερίνας τοῦ Βάβουλα καὶ νὰ ἔκτισεν τὸν τοῖχον τοῦ κώλου τοῦ
σπιτιοῦ τῆς κερά Σο / φιανῆς ἂν ἴσως καὶ γυρέψῃν ὁδοὺ ἀπομείνει ἡ ἄνωθεν κερά
Σοφιανῆν νὰ ἀπילו / γᾶται καὶ νὰ μαντινιέρην τὸ μαστρὸ Γεώργην / καὶ τὰ ἐξῆς /.
Εἰς ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμένον οἱ μερίδες / ἔμεινα κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι εἰς τὴν
μπαροῦσαν ἀλλαξία. Ὅθεν εἰς βεβαίω / σιν καὶ στερέωσιν τῆς παρούσας καταλλα-
γῆς καὶ ἀλλαξίας βάζουν καὶ ἀλληλογία τῆς / ἀφεντίας ρεάλια δέκα πέντε ἦτοι
νούμερο 15/ ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιούται / ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν
μαρτύρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένων —

/ — Μιχάλης Σκλαβοῦνος μάρτυρας στὰ ἄνωθε — — —

/ — Παντελέος Σουμμαρούπας μάρτυρας στὰ ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

188

Ἀγοραπωλησία

φ. 107Γ-V

/ Ἐβγαλμένη ἀπὸ τὸν μαστρὸ Νικόλα ἐβγαλμένο καὶ ἀπὸ Ἀντωνάκη Μηνιάτη.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ ἐν μηνὶ Γεναρίου 20/ εἰς
τὸ σπίτιν ὅπου κα / τοικεῖ τὴν σήμερον ἡ κερά Μαθιὰ γυνὴ τοῦ μισὲρ Κυριάκου
Σπαρτάλη καὶ θυγάτηρ ποτὲ Κα / λόγερου κὺρ Σοφρωνίου Γοργογύρην ἐδῶ παρὼν

καὶ ὁ συνβίος τῆς ὁ μισέρ Κυριάκος καὶ ἃ / πὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ μαστρὸ Νικόλας Παγανόπουλος υἱὸς μαστρὸ Μάρκου λέγοντας / ἡ ἄνω εἰρημένη κερά Μαθιά πὼς τὸ ἀργαστήρι ὅπου ἔχει ἀπὸ γονικός τῆς εἰς τὸ μέ / ρος τοῦ Μπούργου ὁμπρὸς εἰς τὸν "Ἁγίον Παντελεήμονα τὸ ἀποκατωθιὸ τοῦ Κα / μαρακίου τῆς κερά παπαδιαῖς τοῦ Πανιόλου καὶ σύνμπλιο τοῦ σπιτιοῦ τοῦ ποτὲ Μιχε / λῆ Μαγδαληνῆς καὶ μισέρ Μανώλη Μεντρηνοῦ καὶ Κουμούνας Στράτας ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν μπέρ / τα / εἶναι / καὶ ἀπὸ τὸ πλευρὸ / ἡ Κουμούνα Στράτα / καὶ ἀπὸ τὸ πλε / υρὸν οἱ κο / λληταράνοι / τὸ ὁποῖο ἀργαστήριν ἀπὸ τὴν σήμερον καθὼς εὐρίσκεται με ὅ / λα του τὰ δικαιώματα καὶ με πᾶσαν του ποσσέσον ἡ ἄνωθεν κερά Μαθέα τὸ δίνειν καὶ παρα / δίνει τον καὶ τέλεια τὸ πουλεῖ τοῦ ἄνωθεν μαστρὸ Νικόλα ο διὰ ρεάλια δώδεκα ἡμι / συν ἦτοιν (νούμερο) 12 1/2 / καθὼς ἐβάλασιν τὰ αὐτὰ μέρην τὸ μαστρὸ Μανώλη Ροδίτην καὶ μα / στρὸ Ἰωάννη τοῦ Γουλιαρμῆν τοὺς κτιστάδες καὶ ἐπόκοψάν το εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν τὰ ὁποῖα δώδε / κα ἡμισυν ρεάλια τὴν ντιμὴν τοῦ αὐτοῦ ἀργαστηρίου καθὼς τὸ ἐστιμάρα οἱ λεγόμενοι ἀπο / κοπταὶ καθομολογᾷ ἡ ἄνωθε κερά Μαθέα πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν τα ἃ / πὸ τὰ χέρια τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆν τοῦ μαστρὸ Νικόλα καὶ κράζεται πληρωμένη καὶ ξεπλη / ρωμένη ὡς ἓνα νᾶσπρο καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ αὐτὸν ἀργαστήρι τὸ παραδίνειν εἰς τὰς χεῖρας / τοῦ αὐτουνοῦ ἀγοραστῆν καὶ τῶν διαδόχων του νὰ τὸ ἐξουσιάζην καὶ νὰ τὸ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλε[ται] / πουλήσειν χαρίσειν πουρκοτάξειν ψυχικὸν τὸ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ διὰ κανένα καιρὸν ὅ / που νὰ ἤθελε εὐρεθῇν τινὰς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψην δικαιώματα διὰ τὸ / αὐτὸν ἀργαστήρι ὁμπλιγάρεται ἡ αὐτὴν κερά Μαθιά καὶ τὰ καλὰν τῆς ὅθεν καὶ νὰ εὐ / ρίσκουνται νὰ τὸν ἐντεφεντέρη καὶ νὰ τὸν ἐμαντινιέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντιο τοῦ αὐτοῦ / ἀργαστηρίου κληρονομικῶς καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλη / σίας βάζουν καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια ἔξε ἡγου 6 / ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζη / μιούται καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐδῶ παρὼν καὶ ὁ μισέρ Φραντζέσκος Βαφτισμένος καὶ λέγειν πὼς τὸ / ἐρωτήσασιν ἂν ἡθέλει νὰ τὸ ἀγοράσῃν σὰν καλὰ εἶναι ἀπὸ πανωθιὸ διὰ τὸ παρὸν / ποὺ κάνει κορμὶ καὶ εἶπε πὼς δὲν τὸ θέλαιν ἄντζι λέγειν πὼς τόπε καὶ τοῦ ἀρχοντόπουλουν του τ / οῦ μισέρ Ἀντωνάκη ἂν τὸ θέλῃ νὰ τὸ πάρῃ καὶ λέγειν πὼς τοῦπε πὼς δὲν τὸ θέλει καὶ νὰ τὸ δώ / σῃν ὅ,τι[]νος θέλει. Ἐτζιν ἀπογράφειν καὶ διὰ χειρός του καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες.— / — πρὲ Φραντζέσκος Λουρδᾶς πρεβόστρος μάρτυρας παρακαλετὸς — / — Μιχαὴλ ἱερεὺς Τριβιζᾶς πρωτόπαπας Ναξίας μάρτυρας παρακαλετὸς — / — Φραντζέσκος Βαπτισμένος βεβαιώνω τὰ ἄνωθε ++ / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.